

مخلوقات با خدا از آن جهت که خداوند به آنها وجود می‌دهد یک بحث است، نسبت مخلوقات با همدیگر در نظامی که دارای حرکت است بحث دیگر

شماره پرسش: ۹۸۶۱

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۶/۹ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام علیکم: شما در برهان صدیقین فرمودید رابطه عالم به خدا رابطه ای وجودی است، بنابراین به محض اینکه خدا توجهش را از عالم منصرف کند عالم از بین می‌رود. سوال این جاست وصفی که از قیامت در قرآن و روایات است یک وصفی تدریجی است، مثلا کوه‌ها متلاشی می‌شوند، خورشید روی زمین می‌ریزد و... در صورتی که اگر خدا توجهش را بردارد خورشید در جا باید عدم شود نه اینکه روی زمین بریزد و... آیا در قیامت، عدم شدن به گونه ای دیگر است یا از نوع انصراف توجه خداوند متعال از عالم ماده است؟ اگر از نوع انصراف است چرا تدریجی است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نسبت مخلوقات با خدا از آن جهت که خداوند به آنها وجود می‌دهد یک بحث است، نسبت مخلوقات با همدیگر در نظامی که دارای حرکت است بحث دیگر. نظام عالم ماده بر اساس تبدیل قوه به فعل تدریجی است ولی همین نظام در رابطه با خدا یک وجود است که اگر حضرت حق آن را متجلی ننماید، به‌کلی معدوم می‌شود. در مورد قیامت هم بحث نسبت ما با آثار اعمال مان مطرح است که هر عملی مقدمه‌ی عمل دیگر و هر جزایی مقدمه‌ی جزای دیگر است. موفق باشید